

Изборном већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду

Изборно веће Факултета политичких наука је на седници одржаној 15. маја 2025. године донело одлуку о расписивању конкурса за избор доцента за ужу научну област Политички системи, на основу образложене иницијативе Политиколошког одељења, и именovalo комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима:

- Бојан Тодосијевић, научни саветник Института друштвених наука
- Душан Вучићевић, ванредни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду и
- Небојша Владисављевић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

Комисија је прегледала пријаве и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси

ИЗВЕШТАЈ

ЗА ИЗБОР ДОЦЕНТА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ ПОЛИТИЧКИ СИСТЕМИ

I O КОНКУРСУ

Универзитет у Београду – Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор доцента, са пуним радним временом, за ужу научну област Политички системи. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови*, бр. 1146, 28. маја 2025. године.

На конкурс се у предвиђеном року пријавио само један кандидат: Марко Жиловић. Кандидат је приложио пријаву на конкурс, биографију са списком објављених научних радова, оверене фотокопије релевантних диплома са овереним преводом са енглеског језика и овереном потврдом о признавању високошколске исправе, уверење о упису и положеним испитима на докторским студијама са овереним преводом са енглеског језика, објављене научне радове, изјаву о изворности и очитану личну карту. Комисија је утврдила да пријава кандидата Марка Жиловића садржи све конкурсом предвиђене елементе, односно да је поднета у складу са условима утврђеним Законом о високом образовању и Статутом Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

II O КАНДИДАТУ

1. Биографски подаци

Марко Жиловић је рођен [REDACTED]. године у [REDACTED]. Уписао је основне академске студије на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука, смер међународне студије, у академској 2003/2004. години и дипломирао просечном оценом

9,86 као студент генерације 2008. године. Током студија био је стипендиста Фондације за развој научног и уметничког подмлатка Министарства науке Републике Србије. Добитник је награде „Професор Војислав К. Стојановић“ коју Удружење универзитетских професора и истраживача Србије додељује студентима са изузетним научним потенцијалом.

Мастер студије Централне и Југоисточне Европе на Школи словенских и источноевропских студија Универзитетског колеџа Лондон (School of Slavonic and East European Studies, University College London – SSEES, UCL) у Великој Британији уписао је 2009. године и завршио их просечном оценом 9,70, усклађеном са системом високог образовања у Србији, и похвалом (distinction) наредне године. Одбранио је мастер рад „Политика условљавања: сарадња Хрватске и Србије са Међународним кривичним трибуналом у Хагу“ (The Politics of Conditionality: Cooperation of Croatia and Serbia with the International Criminal Tribunal in the Hague). Током студија био је стипендиста Института за отворено друштво (Open Society Institute) и Чивнинг (Chevening) програма Министарства спољних послова Велике Британије и Универзитетског колеџа Лондон.

Докторске студије политичких наука на Универзитету Џорџ Вашингтон (САД) уписао је у академској години 2014/2015. Главна област специјализације на студијама била је упоредна политика а додатна област истраживачки методи. Први део студија је завршио 2017. године и стекао диплому мастера политикологије. Положио је све испите на докторским студијама са високим оценама (GPA 3,98) и одбранио докторску дисертацију под називом „Три есеја о десном центру у посткомунистичкој Централној и Југоисточној Европи“ 28. септембра 2023. (Three Essays on the Mainstream Right in Post-communist Central and Southeast Europe; диплома је издата 5. јануара 2024). Током студија био је стипендиста Универзитета Џорџ Вашингтон (5 година). Добитник је и додатних стипендија за израду докторске дисертације, укључујући стипендију Аустријске агенције за међународну сарадњу у образовању и истраживању (март-јун 2020), стипендију за развој цивилног друштва Фондације за отворено друштво (2019/2020) и стипендију декана Колеџа уметности и науке на Универзитету Џорџ Вашингтон (јун-август 2019).

Говори енглески језик и служи се немачким језиком.

Објавио је више чланака у научним часописима са рецензијама и поглавља у монографијама и саопштења са научних конференција.

1.1. Чланци у научним часописима

- „На раскршћу нације и тржишта: посткомунистичка транзиција Србије у упоредном регионалном контексту“, *Политичке перспективе*, 15(1), 2025. **M24**
- “Foreign Policy Priorities and Ethnic Return Migration Policies: group-level variation in Greece and Serbia” (коаутор Харис Милонас), *Journal of Ethnic and Migration Studies*, Vol. 45, No. 4, 2019, pp. 613-635. **M21a** [DOI: 10.1080/1369183X.2017.1409174]
(Republished in: *The Microfoundations of Diaspora Politics*, ur. Alexandra Délano Alonso, Harris Mylonas, pp. 141-163, Routledge: Milton Park, 2022.)

Текст је добио признање (honorable mention) Секције за студије миграције и грађанства *Америчког удружења за политичке науке* у избору за најбољи рад на редовној годишњој конференцији удружења за 2018. годину [<https://connect.apsanet.org/s43/awards/>]. Цитиран је 34 пута према Google Scholar/Академик бази података, а 21 пут према Скопус бази података

- “Explaining the salience of anti-elitism and reducing political corruption for political parties in Europe with the 2014 Chapel Hill Expert Survey data”, (коаутори Џонатан Полк, Јан Ровни, Рајан Бејкер и други), *Research & Politics*, Vol. 4, No. 1. 2017. **M23** [DOI: 10.1177/2053168016686915] Чланак је цитиран 882 пута према Google Scholar/Академик бази података, а 472 пута према Скопус бази података
- „Народ хоће да сруши режим: различите судбине северноафричких режима током арапских превирања 2010/2011”, *Политичке перспективе*, 2, 2013, стр. 77-101. **M53** [UDC 323.22/.26(6)“2010/2011“] Чланак је цитиран 2 пута [Google Scholar/Академик]
- „Етнизација политике у Хрватској и Босни пред ратни распад Југославије”, *Синтезис: часопис за хуманистику и друштвене науке*, 2013/1, стр. 1-19. **M53** Чланак је цитиран 2 пута
- „Демократска неизвесност и независност правосуђа у Србији након 2000-те године“, *Синтезис: часопис за хуманистику и друштвене науке*, 2012/1, стр. 87-108. **M53** Чланак није цитиран
- “Dissolution, War, Sanctions, and State-Building in the Post-Yugoslav Region”, *Western Balkans Security Observer*, Vol. 5, No. 21, 2011, pp. 89-102. Чланак је цитиран 7 пута [Google Scholar/Академик]

1.2. Поглавља у монографијама и зборницима радова

- “Serbien: Parlamentarisch-präsidentielles System und patronale Strukturen“ (sa Danielom Bohslerom), u: *Die politischen Systeme im östlichen Europa: Institutionen, Akteure und Prozesse*, ur. Sonja Preibus, Timm Beichelt, pp. 325-343, Springer: Wiesbaden 2025. **M13** Поглавље је цитирано једном.
- “Citizenship, Ethnicity and Territory: the Politics of Selecting by Origin in Post-Communist Southeast Europe”, *CITSEE Working Paper Series*, July 2012, pp. 1-36. [<http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2115574>] Поглавље је цитирано 18 пута [Google Scholar/Академик].

1.3. Предавачко и истраживачко искуство

Марко Жиловић је био сарадник у настави на Факултету политичких наука Универзитета у Београду на наставним предметима *Политички системи нових демократија* и *Политички системи Југоисточне Европе* (2011-2014), уз стипендију Фондације за отворено друштво за научнике-повратнике из иностранства. Током докторских студија био је ангажован као асистент на Универзитету Џорџ Вашингтон

на наставном предмету *Увод у упоредну политику* (2014-2019). Од јуна 2022. године ради као асистент на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Водио је вежбе на предметима *Политички систем Србије*, *Политичке установе и политички живот на Балкану* и *Академске вештине*.

Академска и истраживачка каријера колеге Марка Жиловића су се упоредо одвијале. Учествовао је у више истраживачких пројеката у земљи и иностранству. Истраживач је у тиму Факултета политичких наука на међународном истраживачком пројекту *Embracing Change: Overcoming Obstacles and Advancing Democracy in the European Neighbourhood* (Horizon 2020; <https://embrace-democracy.eu>) (октобар 2022-). Претходно је као истраживач-сарадник учествовао на пројекту о упоредним политичким и страначким системима земаља Западног Балкана и у припреми и анализи *Chapel Hill Expert Survey*, водећег међународног пројекта о идеолошким и практично-политичким ставовима политичких странака у Европи (2013-2015, <http://www.chesdata.eu/>).

Поред тога, радио је као истраживач-сарадник на пројекту *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту* финансираном од стране Министарства науке Републике Србије (2011-2014), као и на пројекту *Европеизација грађанства у земљама наследницама бивше Југославије* на Универзитету у Единбургу (The Europeanisation of Citizenship in the Successor States of the Former Yugoslavia; European Research Council, 2011/2012). Коначно, кандидат је радио као истраживач у Београдском центру за безбедносну политику (2010/2011) и Центру за примењене европске студије (2008/2009).

1.4. Научне конференције и други ангажмани

- “Solidarity within and across occupational groups in Serbian 2024/225 protests”, конференција “Contested Solidarities: Contentious Politics Between Resistance, Backlash and Change”, Central European University (CEU), Беч, 16-18. јун 2025.
- ”Occupational variations in protest participation: the case of Serbian 2024/2025 protests”, конференција Црногорског удружења за политичке науке, Подгорица, 29-30. мај 2025.
- “Lithium Mining in Europe’s Periphery: The Environmentalist Mobilization Against Authoritarian Rule in Serbia”, конференција „Lithium Mining and Ecological (In)Justice“, Институт за филозофију и друштвену теорију, 7. мај 2025.
- “Lithium Mining in Europe’s Periphery: The Environmentalist Mobilization Against Authoritarian Rule in Serbia”, ECPR Environmental politics online seminar series (EPOSS), 4. децембар 2024.
- “Улога националног идентитета у еколошким протестима у Србији”, Хрватски политолошки разговори, Загреб, 7-8. новембар 2024.
- “In Competition for Illiberal Legitimacy: Russian, European, and American Ties of the Serbian Illiberal Right”, конференција „An Illiberal Transnational: Exploring Crossborder Linkages in Antiliberal Movements“, Univerzitet Džordž Vašington, 24-25. октобар 2024.

- Council on European Studies, International Conference of Europeanists:
 - Вашингтон 2014: “Democratic competitiveness and judicial independence in Serbia since 2000”
 - онлајн конференција 2021: “The Mainstream Right Politics in Postcommunist Europe”
 - Лион 2024: “Lithium Mining in Europe’s Periphery: The Environmentalist Mobilization Against Authoritarian Rule in Serbia”
- Сабор политиколога у Београду:
 - 2013: „Мајмунски кавез: упоредни поглед на политиколошко блоковање у САД и Србији“
 - 2022: “Politicization of the Covid-19 Pandemic: Disinformation, Social Conservatism, and Vaccination Campaigns in Europe”
 - 2023: “At the Juncture of Nation and Market: Explaining the Illiberal Turn of the Postcommunist Center-Right in East Central Europe”
- “The Mainstream Right Politics in Postcommunist Europe”, American Political Science Association: Вашингтон, 29. август–1. септембар 2019
- “The Mainstream Right Politics in Postcommunist Europe”, Institute for Qualitative and Multi-Method Research, Универзитет у Сиракузи, Њујорк, 24. јун–7. јул 2017.
- “Party Positions and State Capture in the Western Balkans” (коауторовано са Миладом Вахудовом) "Authoritarian Backsliding", Универзитет Дјук, Дарам, Северна Каролина, 21-22. март 2017.

Поред тога, Марко Жиловић је радио као консултант у канцеларији Светске банке у Београду на изради и презентовању анализа за интерне потребе Светске банке о политичким и економским трендовима у Србији, као и политичкој економији рударства, здравствене заштите и високог образовања у Србији (2019-2022).

Члан је више професионалних организација, укључујући Америчко удружење за политичке науке, Савет за европске студије и Удружење за политичке науке Србије. Рецензент је више страних и домаћих научних часописа, укључујући *European Political Science Review*, *Nationalities Papers*, *Journal of European Public Policy*, *Central and Eastern European Migration Review* и *Политичке перспективе*. Предавао је по позиву на Београдској отвореној школи и пројекту ПЕРОМ Србије и Хрватске. Активно користи пакете истраживачког софтвера Stata, R, Qualtrics и QGIS.

2. Услови за избор у звање доцента

Општи услов за избор у звање доцента јесте докторат из научне области за коју се кандидат бира. Марко Жиловић је одбранио докторску тезу под називом „Три есеја о десном центру у посткомунистичкој Централној и Југоисточној Европи“ (Three Essays on the Mainstream Right in Post-communist Central and Southeast Europe) на Универзитету Џорџ Вашингтон 28. септембра 2023. године (диплома је издата 5.

јануара 2024. године). Тиме је кандидат стекао звање доктора наука (Doctor of Philosophy).

Агенција за квалификације Републике Србије је признала ту диплому као диплому докторских академских студија трећег степена високог образовања у области друштвено-хуманистичких наука (стручна област политичке науке) (решење бр. 612-03-1088/2024-03, 28. јун 2024).

1.5. Приступно предавање

Јавно приступно предавање под називом „Економски извори успона и пада демократије у Србији: упоредна перспектива“ заказано је одлуком деканке Факултета политичких наука која је објављена на огласним таблама и интернет страни Факултета 16. јуна 2025.

Марко Жиловић је одржао приступно предавање у Зборници Факултета политичких наука 24. јуна 2025. године од 12.00 до 12.45. Приступном предавању су присуствовали чланови Комисије за оцену приступног предавања: Душан Вучићевић, ванредни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, Вујо Илић, научни сарадник Института за филозофију и друштвену теорију и Небојша Владисављевић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

Комисија је сачинила Записник о одржаном приступном предавању и предавање кандидата Марка Жиловића оценила највишом оценом – 5 (пет). Записник је заведен у евиденцији Факултета 24. јуна 2025. године (бр. 02/936).

2.2. Искуство у педагошком раду са студентима

Кандидат Жиловић има вишегодишње предавачко искуство на утицајним универзитетима у земљи и иностранству. Од јуна 2022. године ради као асистент на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Током овог раздобља успешно је водио вежбе на предметима *Политички систем Србије*, *Политичке установе и политички живот на Балкану* и *Академске вештине* на основним студијама. Кандидат је учествовао у припреми материјала за одвијање наставе, извођењу наставе и вежби, колоквијума, консултација и контроле испуњености предиспитних обавеза. О квалитету педагошког рада кандидата говоре просечне студентске оцене: 4,24/5 (2023/2024); 4,16/5 (2022/2023).

Током докторских студија био је ангажован као асистент на Универзитету Џорџ Вашингтон на наставном предмету *Увод у упоредну политику* од септембра 2014. до маја 2019. године. Водио је вежбе за 60 студената по семестру и сваког семестра је одржао по једно предавање за све студенте који похађају курс (300 студената по семестру).

Поред тога, кандидат Жиловић је радио као сарадник у настави на Факултету политичких наука Универзитета у Београду на наставним предметима *Политички системи нових демократија* и *Политички системи Југоисточне Европе* од марта 2011. до јула 2014. године. Водио је вежбе на политиколошком и међународном смеру.

2.3. Објављени радови

Минимална мерила за избор доцента подразумевају један објављен рад из категорије M20 или три рада из категорије M51 из научне области за коју се кандидат бира и саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63). Марко Жиловић је објавио 4 релевантна рада, од тога један у највишој категорији (M21a), и тиме значајно превазишао постављени услов. Реч је о цитираним радовима, као што нам говоре подаци из релевантних индексних база Google Scholar/Академик и Scopus.

- “Foreign Policy Priorities and Ethnic Return Migration Policies: group-level variation in Greece and Serbia” (коаутор Харис Милонас), *Journal of Ethnic and Migration Studies*, Vol. 45, No. 4, 2019, pp. 613-635. [DOI: 10.1080/1369183X.2017.1409174]

M21a

(Поново објављен у: *The Microfoundations of Diaspora Politics*, eds. Alexandra Délano Alonso, Harris Mylonas, pp. 141-163, Routledge: Milton Park, 2022.)

Текст је добио признање (honorable mention) Секције за студије миграције и грађанства *Америчког удружења за политичке науке* у избору за најбољи рад на редовној годишњој конференцији удружења за 2018. годину [<https://connect.apsanet.org/s43/awards/>]. Цитиран је 34 пута [Google Scholar/Академик], односно 21 пут [Scopus].

Рад истражује битно различите политике интеграције етнокултурно дефинисаних држава према повратницима из својих историјских дијаспора. Примери Грчке и Србије деведесетих говоре да сви повратници-припадници историјских дијаспора нису били третирани на исти начин. Анализирајући примарне изворе, аутори испитују више могућих објашњења, укључујући економски статус етничких повратника, њихов статус у унутрашњим етничким хијерархијама, моћ лобирања/политичког утицаја, као и динамику страначке политике. Ипак, кључно објашњење јесте улога коју дата група има у претходним циљевима спољне политике владајуће елите. Елите обесхрабрују повратак својих сународника из оних региона које још увек сматрају својим и, обрнуто, ако нема ревизионистичких захтева, усвајају подстицајне политике репатријације и олакшавају интеграцију по повратку. Из методолошког угла, рад илуструје предности бинарне упоредне анализе држава и група из дијаспоре.

- “Explaining the salience of anti-elitism and reducing political corruption for political parties in Europe with the 2014 Chapel Hill Expert Survey data”, (коаутори Џонатан Полк, Јан Ровни, Рајан Бејкер и други), *Research & Politics*, Vol. 4, No. 1. 2017.

[DOI: 10.1177/2053168016686915] **M23** Чланак је цитиран 882 пута [Google Scholar/Академик], односно 472 пута [Scopus].

Текст испитује разлике у анти-корупцијском и анти-елитном ставу у страначком позиционирању широм Европе. Анти-корупцијски став углавном извире из (регионалног) контекста у којем странка делује а анти-елитни став је последица страначке идеологије. Екстремна левица и екстремне конзервативне странке наглашавају анти-елитне ставове. Коришћењем новог истраживања ставова стручњака (2014 Chapel Hill Expert Survey) рад такође описује ту базу података.

- “Serbien: Parlamentarisch-präsidentielles System und patronale Strukturen“ (sa Danielom Bohlerom), u: Die politischen Systeme im östlichen Europa: Institutionen, Akteure und Prozesse, ur. Sonja Preibus, Timm Beichelt, pp. 325-343, Springer: Wiesbaden 2025. **M13** Поглавље је цитирано једном.

(Члан 9 Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на УБ: ”Сматраће се да је кандидат који је објавио рад који доноси исти или већи број М бодова предвиђених Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача од оног који носи рад који се захтева као минимални услов за избор у одређено звање, а који се не наводи у овим минималним условима (нпр. M11–M14 или M41 –M45), тај услов испунио.”)

Према Прилогу 3 Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача: (M13=7 бодова) > (M22=5 бодова)

Поглавље је објављено у оквиру зборника о политичким системима источноевропских земаља и пружа преглед посткомунистичке транзиције Србије кроз њене три главни фазе: такмичарски ауторитаризам 1990-их, демократизација 2000-их, и повратак такмичарског ауторитаризма у последњој деценији. Протести, политичка нестабилност, и важност неформалних институција истичу се као битне карактеристике политичког система Србије у сва три периода.

Рад саопштен на научном скупу:

- "На раскршћу нације и тржишта: посткомунистичка транзиција Србије у упоредном регионалном контексту", *Политичке перспективе*, 15(1), 2025. **M33**

У раду се кроз компаративни историјски приступ анализира економска и политичка транзиције Србије у контексту и интеракцији са транзиционим путањама ширег посткомунистичког региона. Чланак даје фокусирани преглед новије литературе о карактеристикама и варијантама капитализма у посткомунистичкој Европи, а затим овако развијен теоријски и компаративни оквир примењује на случај Србије. Основна теза текста је да су ток и исход транзиције у Србији остали одређени заостатком у регионалној трци за привлачење страног капитала до којег је дошло још 1990-их. Дугорочно ограничивши атрактивност земље за страна улагања, прва транзициона деценија обликовала је економске и политичке изборе доступне каснијим владама Србије. Ономогућивши проналажења одговора на проблем масовне незапослености,

скроман прилив страног капитала отежао је консолидацију демократије у првој деценији 2000-их. Тек у последњој деценији, Србија је, у делимично измењеним међународним околностима, пронашла начин да привуче већу количину страног капитала кроз специјализовање за радно интензивне, извозно оријентисане индустријске гране са ниском додатном вредношћу. Овакав модел развоја, иако дугорочно субоптималан, решио је проблем масовне незапослености, на тај начин доприносећи легитимацији ауторитарне владавине Александра Вучића.

2.4. Сажетак докторске дисертације

Дисертација концептуализује, описује и објашњава еволуцију посткомунистичких странака десног центра током последњих 35 година обележених великим геополитичким, економским и друштвеним трансформацијама у региону, као и растућом нестабилношћу партијских система у земљама региона. Први есеј у дисертацији идентификује фундаменталну унутрашњу тензију посткомунистичког десног центра као политичког пројекта који тежи очувању националних вредности и традиција, док истовремено тежи економској модернизацији посткомунистичких друштава кроз евроатлантску сарадњу. Есеј идентификује замагљивање страначких становишта и радикализацију културних ратова као две опречне стратегије које су странке десног центра користиле да би се носиле са овом унутрашњом тензијом. Аналитичка вредност овакве концептуализације илуструје се употребом квантитативних података из водећих експертских анкета о страначким становиштима, као и кроз изворно квалитативно истраживање еволуције становишта посткомунистичких странака десног центра о питањима родне политике. Други есеј аргументује да је једна од последица ове стратешке дивергенције унутар посткомунистичког десног центра та да су радикализоване странке десног центра ојачале и диференцирале своје партијске брендове, што им је дало већу трајност током последњих 35 година. Насупрот томе, странке које су се претежно служиле стратегијом замагљивања својих позиција ослабиле су своје брендове те се тако суочавају са већим ризиком изборне или чак организационе смрти.

Аргумент је поткрепљен контролисаним поређењем процеса укрупњавања и стабилизације десног центра око Словеначке демократске странке у Словенији са обрнутим процесом фрагментације и организационе нестабилности на десном центру посткомунистичке Бугарске. Трећи есеј тврди да је избор доминантне стратегије странака десног центра условљен различитим друштвеним контекстима у којима ове странке функционишу. Земље успешне економске транзиције прошле су у протеклих 35 година кроз драматичну трансформацију образовног и професионалног профила својих друштава. Образовна трансформација била је нарочито нагла у Мађарској, Пољској, и Словенији, а нешто блажа у Чешкој и Словачкој које су већ на почетку транзиције поседовале нешто боље образовне профиле. Пратећа генерацијска и вредносна поларизација њихових друштава омогућава странкама десног центра да се поставе као заштитнице угрожених конзервативних вредности кроз стратегију радикализације. Супротно томе, релативно неуспешне економске транзиције земаља Југоисточне Европе успориле су или – због деиндустријализације и масовне

емиграције – чак погоршале образовне и професионалне профиле ових друштава. Резултат таквих процеса је ниска вредносна и генерацијска поларизација ових претежно конзервативних друштава. Парадоксално, у земљама у којима су сви конзервативни, странке десног центра имају мање прилике да своју понуду диференцирају кроз стратегију радикализације на идентитетској оси надметања.

2.5. Изборни услови

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учесће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или	1. Руководиће или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање

уметности у земљи и иностранству	гостујућег професора или истраживача. 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учесће у програмима размене наставника и студената. 5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.
----------------------------------	--

2.5.1. Стручно-професионални допринос

- члан комисије за израду два завршна рада на мастер студијама
- сарадник на једном домаћем и три међународна научна пројекта
 - „Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту“, Факултет политичких наука (2013-2014)
 - “Embracing Change: Overcoming Obstacles and Advancing Democracy in the European Neighbourhood” (Horizon 2020; 2022-2025)
 - Chapel Hill Expert Survey, Универзитет Северне Каролине (2013-2015)
 - Европеизација држављанства у земљама наследницама бивше Југославије (CITSEE), Универзитет у Единбургу (2011-2012).

2.5.2. Допринос академској и широј заједници

- заменик члана Етичке комисије Факултета политичких наука (2024-)
- учешће у настави ван студијских програма
 - предавач по позиву на Београдској отвореној школи (2020) и на семинару ПЕРОМ Србије и Хрватске (2024)
 - стручни консултант канцеларије Светске банке у Београду (2019-2022)
 - рецензент у међународним и регионалним научним часописима: European Political Science Review, Nationalities Papers, Journal of European Public Policy, Central and Eastern European Migration Review и Политичке перспективе
- награде и признања у развоју науке
 - текст “Foreign Policy Priorities and Ethnic Return Migration Policies: group-level variation in Greece and Serbia” је добио признање (honorable mention) Секције за студије миграције и грађанства Америчког удружења за политичке науке у избору за најбољи рад на редовној годишњој конференцији удружења за 2018. годину [<https://connect.apsanet.org/s43/awards/>].
 - награда Civil Society Fellow 2019/2020, и друге.

2.5.3. Изборни услови: сарадња са другим високошколским, научно-истраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

- члан Америчког удружења за политичке науке
- члан Савета за европске студије
- члан Удружења за политичке науке Србије.

Правилником је предвиђено да кандидат мора да испуни најмање један услов у две од три прописане категорије. Комисија утврђује да кандидат Марко Жиловић испуњава прописане изборне услове:

- два од четири услова из категорије о стручно-професионалном доприносу
- три од пет услова из категорије о доприносу академској и широј заједници
- један од шест услова из категорије о сарадњи са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

III МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

Академска и истраживачка каријера кандидата Марка Жиловића сведочи да је његово основно поље интересовања проучавање политичког система, упоредне политике, демократизације, национализма и капитализма. Истиче се посебна усмереност на проучавање демократије и капитализма, политичких странака, протеста грађана и друштвених покрета, као и националне мобилизације, нарочито у новим демократијама и пост-комунистичким државама.

Радови кандидата Жиловића објављени су у престижним међународним научним часописима и зборницима радова и саопштавани су на међународним научним конференцијама у организацији референтних научних установа. Број цитата сведочи о квалитету и научном доприносу тих радова.

У досадашњем раду на Факултету политичких наука Универзитета у Београду и током докторских студија на Универзитету Џорџ Вашингтон кандидат је стекао значајно наставно и педагошко искуство, укључујући и чланства у комисијама за припрему и одбрану завршних радова. Приступ вежбама, иновативни методи у настави, велико искуство чини га предавачем којег студенти оцењују високим оценама у анонимним анкетама.

Запажен стручно-професионални допринос остварио је учешћем на референтним међународним научним пројектима, као и на међународним, регионалним и домаћим научним скуповима. Допринос академској и широј заједници кандидата огледа се у активном раду у органима Факултета политичких наука Универзитета у Београду. Сарадњу са другим високошколским и научно-

истраживачким установама у земљи и иностранству остварио је вишегодишњим активним чланством у међународним и националним научним удружењима.

Дакле, Марко Жиловић испуњава све услове за избор у звање доцента.

IV ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

Комисија сматра да кандидат Марко Жиловић испуњава све критеријуме захтеване конкурсом и предвиђене Законом о Универзитету, Статутом Универзитета и Статутом Факултета политичких наука и са задовољством предлаже Наставно-научном већу Факултета политичких наука да донесе предлог одлуке да се Марко Жиловић изабере за доцента за област Политички системи те да се документација упути Већу правно-економских наука Универзитета у Београду на даље поступање.

У Београду, 26. јуна 2025. године

чланови Комисије:

Душан Вучићевић

Бојан Тодосијевић

Небојша Владисављевић
